

7. Sąd miał dopuścić się naruszenia prawa związanego z przysługującym skarżącej prawem do obrony uznając, że w zakresie, w jakim Komisja oparła swą ocenę zdolności płatniczej skarżącej na okolicznościach znanych tej skarżącej i przez nią przedstawionych, instytucja ta uwzględniła przysługujące tej skarżącej prawo do bycia wysłuchaną.
8. Sąd miał dopuścić się naruszenia prawa przy ocenie materiału dowodowego, a w każdym razie w nieprawidłowy sposób wykonał uprawnienia przysługujące mu w dziedzinie kontroli sądowej, a także – miał dopuścić się naruszenia prawa ze względu na uchybienie obowiązkowi uzasadnienia oraz, wreszcie, naruszenia prawa polegającego na przeinaczeniu materiału dowodowego dotyczącego możliwości uzyskania przez skarżącą finansowania zewnętrznego.
9. Sąd miał się dopuścić naruszenia prawa przy ocenie materiału dowodowego, a w każdym razie – nie skorzystał z przysługującego mu nieograniczonego prawa orzekania ze względu na uznanie, że skarżąca nie przekazała Komisji informacji koniecznej do dokonania oceny wielkości majątku jej udziałowców; ponadto Sąd miał uchybić obowiązkowi uzasadnienia ze względu na nieprzedstawienie przyczyn, dla których powołane przez skarżącą sprawozdania sporządzone przez firmę Deloitte miały nie mieć mocy dowodowej.

**Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 2 czerwca 2016 r. w sprawach
połączonych od T-426/10 do T-429/10 i od T-438/12 do T-441/12, Moreda-Riviere Trefilerías i in./
Komisja, wniesione w dniu 12 sierpnia 2016 r. przez Trefilerías Quijano, S.A.**

(Sprawa C-460/16 P)

(2016/C 392/22)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Trefilerías Quijano, S.A. (przedstawiciele: F. González Díaz, A. Tresandi Blanco, V. Romero Algarra, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku wydanego przez Sąd w dniu 2 czerwca 2016 r. w sprawach od T-438/12 do T-441/12, a w szczególności w sprawie T-427/10, *Trefilerías Quijano/Komisja Europejska*;
- obciążenie Komisji kosztami związanymi z postępowaniem w obu instancjach

Zarzuty i główne argumenty

1. Sąd miał dopuścić się naruszenia prawa polegającego na przeinaczeniu okoliczności faktycznych i materiału dowodowego oraz uchybienia obowiązkowi uzasadnienia w odniesieniu do związków strukturalnych, jakie miały łączyć spółki TQ i GSW przed 1996 r., nieprawidłowo lub z przekroczeniem przysługujących mu uprawnień wykonać kompetencje przysługujące mu w dziedzinie kontroli sądowej i, w każdym razie, oprzeć się na okolicznościach pozbawionych znaczenia dla sprawy czy też błędnie zakwalifikować je jako przesłanki świadczące o istnieniu związków strukturalnych oraz, w każdym razie w niewłaściwy sposób zastosować pojęcie podmiotu odpowiedzialnego za naruszenie poprzez powołanie się na okoliczność, że spółka TQ należała do grupy Celsa.
2. Sąd miał dopuścić się naruszenia prawa przy stosowaniu odpowiedniego kryterium prawnego i ocenie materiału dowodowego oraz, w każdym razie, uchybił swym obowiązkowi w zakresie kontroli sądowej uznając, że skarżąca ograniczyła się do przedstawienia „certyfikatów swych dyrektorów generalnych” (będących w rzeczywistości złożonymi pod przysięgą oświadczeniami dyrektorów generalnych spółki TQ) celem wykazania, iż uprawnienia wykonawcze i kontrolne GSW, jako jedyne administratora, zostały przeniesione na dyrektorów generalnych spółki TQ, a spółka ta zachowywała się na rynku w sposób autonomiczny. Sąd miał ponadto uchybić obowiązkowi uzasadnienia ze względu na to, że nie wyjaśnił powodów, dla których powołane przez nią oświadczenia złożone pod przysięgą przez dyrektorów generalnych spółki TQ są bezpodstawne.

3. Sąd miał dokonać nieprawidłowej kwalifikacji okoliczności związanej z wrażeniem odnoszonym przez konkurentów uznając wrażenie to za dodatkową, a zatem – istotną pod względem prawnym – przesłankę służącą wykazaniu istnienia jednostki gospodarczej składającej się ze spółek Tycsa PSC i GSW oraz spółek zależnych GSW. Tym samym Sąd miał dopuścić się naruszenia prawa polegającego na przeinaczeniu okoliczności faktycznych i materiału dowodowego odnośnie wrażenia odnoszonego przez konkurentów.
4. Sąd miał dokonać nieprawidłowej kwalifikacji okoliczności polegającej na występowaniu tych samych osób wśród personelu spółek TQ, GSW oraz spółek zależnych GSW, uznając tę okoliczność za dodatkową, a zatem – istotną pod względem prawnym – przesłankę służącą wykazaniu istnienia jednostki gospodarczej składającej się z tych spółek, dla której GSW była spółką dominującą.
5. Sąd miał dopuścić się naruszenia prawa przy kwalifikacji pewnych okoliczności faktycznych, a mianowicie podziału działalności wytwórczej i tej związanej ze sprzedażą pomiędzy cztery przedsiębiorstwa, uznając tę okoliczność za dodatkową, a zatem – istotną pod względem prawnym – przesłankę służącą wykazaniu istnienia jednostki gospodarczej składającej się TQ, GSW oraz spółek zależnych GSW.
6. Sąd miał dopuścić się naruszenia prawa przyjmując przy ocenie wywierania decydującego wpływu nieprawidłowe kryterium prawne oraz, w każdym razie, uchybił obowiązkowi uzasadnienia w zakresie dotyczącym decydującego wpływu, jaki spółka GSW miała wywierać na spółkę TQ.
7. Sąd miał dopuścić się naruszenia prawa przy ocenie materiału dowodowego, a w każdym razie uchybił obowiązkowi spoczywającym na nim w zakresie sprawowanej kontroli sądowej oddalając przedstawiony przez skarżącą argument, zgodnie z którym spółka GSW nie wywierała decydującego wpływu na spółkę TQ.
8. Sąd miał dopuścić się naruszenia prawa związanego z przysługującym skarżącej prawem do obrony uznając, że, w zakresie, w jakim Komisja oparła swą ocenę zdolności płatniczej skarżącej na okolicznościach znanych tej skarżącej i przez nią przedstawionych, instytucja ta uwzględniła przysługujące tej skarżącej prawo do bycia wysłuchaną.
9. Sąd miał dopuścić się naruszenia prawa przy ocenie materiału dowodowego, a w każdym razie w nieprawidłowy sposób wykonał uprawnienia przysługujące mu w dziedzinie kontroli sądowej, a także – miał dopuścić się naruszenia prawa ze względu na uchybienie obowiązkowi uzasadnienia. Wreszcie, miał on dopuścić się naruszenia prawa polegającego na przeinaczeniu materiału dowodowego dotyczącego możliwości uzyskania przez skarżącą finansowania zewnętrznego.
10. Sąd miał dopuścić się naruszenia prawa ocenie materiału dowodowego, a w każdym razie – nie skorzystał z przysługującego mu nieograniczonego prawa orzekania ze względu na uznanie, że skarżąca nie przekazała Komisji informacji koniecznej do dokonania oceny wielkości majątku jej udziałowców; ponadto Sąd miał uchybić obowiązkowi uzasadnienia ze względu na nieprzedstawienie przyczyn, dla których powołane przez skarżącą sprawozdania sporządzone przez firmę Deloitte miały być pozbawione jakiegokolwiek mocy dowodowej.

**Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 2 czerwca 2016 r. w sprawach
połączonych od T-426/10 do T-429/10 i od T-438/12 do T-441/12, Moreda-Riviere Trefilerías i in./
Komisja, wniesione w dniu 12 sierpnia 2016 r. przez Moreda-Riviere Trefilerías, S.A.**

(Sprawa C-461/16 P)

(2016/C 392/23)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Moreda-Riviere Trefilerías, S.A. (przedstawiciele: F. González Díaz, A. Tresandi Blanco, V. Romero Algarra, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska